

MANIFEST DE CCOO I UGT PER A LA DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

11 de Setembre de 2020

“Cap persona no està fora de perill si no estan totes les persones fora de perill”

CCOO i UGT commemorem la Diada Nacional de Catalunya d'enguany manifestant, abans que res, el dol per cada una de les vides que s'han perdut a causa de la COVID-19 i la voluntat de fer costat a les seves famílies i a les persones que les troben a faltar.

Vivim una situació excepcional a Catalunya i arreu. La crisi sanitària ha esdevingut una crisi econòmica i social que ha posat a prova la capacitat de les institucions per donar resposta a les necessitats de la ciutadania. S'han trobat a faltar la governança global i la coordinació institucional, les competències que es van retallar als municipis, l'entesa entre Catalunya i Espanya, la cohesió europea i l'autoritat de l'Organització Mundial de la Salut.

UGT i CCOO valorem que per primera vegada la UE s'hagi compromès amb un deute comú per activar la sortida de la crisi, tot i que el fons acordat sigui insuficient per fer front a la magnitud dels problemes. Considerem que la UE, per consolidar-se com a espai útil de govern comú, ha d'impulsar una nova carta social de drets i un sistema fiscal compartit.

Quant a les competències municipals i a les polítiques de proximitat, cal refer-les perquè es puguin adequar a cada context i permetin un alt grau de participació ciutadana.

Cal treballar perquè Catalunya es pugui autogovernar d'una manera capaç d'aplegar una majoria social que es construeixi des de la voluntat d'un futur compartit i solidari. El finançament i la fiscalitat esdevenen elements clau i la magnitud de la crisi actual pot ser un catalitzador per a l'acord. Tanmateix, en la situació actual, el Govern no pot deixar d'exercir les competències que té per governar i solucionar els problemes concrets.

Les polítiques recentralitzadores dels darrers anys a l'Estat espanyol han estat ineficients per a la justícia social, territorial, econòmica, ecològica i política del país. Igualment ineficient i perniciosa és la judicialització com a estratègia de confrontació política.

Exigim a les forces polítiques que construeixin, mitjançant el diàleg, solucions de consens per al conflicte polític entre Catalunya i Espanya que permetin la llibertat de les persones empresonades per causa del procés i que obrin nous espais de participació ciutadana, amb la renovació del paper de les institucions i les formes de govern. És condició per avançar en aquest sentit abandonar el camí de la devaluació democràtica i erradicar la intolerable corrupció personal i institucional amb mecanismes de control eficients i transparents.

La societat catalana té un deure de gratitud amb les persones que han sostingut, sostenen i sosteniran encara l'atenció sanitària, les cures i els treballs essencials. La pandèmia ha mostrat, alhora, les debilitats del nostre sistema de salut i d'atenció a les fragilitats humanes.

Estem obligats durant un temps llarg i incert a adoptar mesures higièniques i de reducció de la vida social perquè la malaltia no s'estengui de manera fatal. En conseqüència, es produeix una reducció dràstica de l'activitat productiva i comercial que comporta una crisi econòmica tan profunda com global. La crisi econòmica, al seu torn, posa en evidència i aprofundeix les mancances prèvies del nostre sistema social i polític. Cal augmentar alhora la despesa social i la inversió en el teixit productiu per garantir la protecció de la salut, rendes suficients i condicions de vida dignes.

Perquè no esdevingui estructural, cal corregir amb rapidesa el retrocés en la situació de les dones. La reducció del mercat laboral està prioritant el treball assalariat de l'home i el treball no reconegut de les dones. Les dones cobreixen, molt majoritàriament, la insuficiència dels sistemes públics de solidaritat i responsabilitat sobre la cura i l'atenció a les fragilitats inherents a la vida humana. A més, la reducció de l'activitat social augmenta la indefensió de les dones que pateixen assetjament i violència.

És indefugible reforçar el sistema sanitari en salut pública, en atenció primària i en capacitat hospitalària. Així mateix, és imprescindible la millora negociada del sistema de prevenció i seguretat en el treball. L'explotació laboral té responsabilitat en els rebrots de la COVID-19.

La greu afectació de la pandèmia a les residències de gent gran obliga a reformular l'atenció sociosanitària i la dependència sobre una base de residències públiques d'alta qualitat. Proposem la creació de l'institut català de la dependència.

És el moment de les derogacions de les reformes laborals perquè les persones surtin d'aquesta crisi d'una manera digna i és el moment també de la reconstrucció dels serveis públics, ja que és necessari assolir els nivells de contractació pública del nostre entorn europeu. Més i millors serveis públics milloraran l'atenció a les persones en situació de vulnerabilitat, garantiran el cobrament puntual de les prestacions i l'accés a la renda garantida de ciutadania i a l'ingrés mínim vital, que encara tantes famílies no han rebut avui. La protecció social s'ha d'estendre a totes les persones que treballen en l'economia submergida i ha de comprendre la regularització de les persones immigrades sense papers. La protecció ha d'incloure de manera efectiva el dret a l'habitatge i als subministraments bàsics. S'han de reforçar els recursos dels sistemes de protecció perquè les prestacions (ERTO, RGC, IMV) arribin una vegada per totes a la gent.

Ara que falten pocs dies per a l'obertura dels centres educatius, CCOO i UGT reclamem que es faci en condicions de seguretat sanitària i de qualitat pedagògica, cosa que suposa un increment substancial de personal educatiu a fi de corregir la crònica desinversió educativa dels governs.

El treball és l'element estratègic per a la creació i la distribució de riquesa i benestar. Els salaris justos són l'eina principal tant per dimensionar les activitats econòmiques com per reduir la desigualtat. El teixit laboral ja estava malmès per la crisi del 2008 i les reformes laborals. Els treballs que s'han mostrat essencials i de servei públic són els més precaritzats. Ara es veuen les condicions terribles del treball en l'economia submergida, el treball de la llar o el treball agrari temporer. Ara es veu la feblesa laboral del treball cultural. Es veu la temeritat que van suposar les deslocalitzacions de la indústria, com ha estat el cas de NISSAN i les empreses proveïdores i auxiliars, i el sobredimensionament del turisme en l'economia catalana. La vergonyosa bretxa salarial de gènere, lluny de tancar-se, amenaça de convertir-se en esvoranc. El jovent, que de manera general no ha conegut el treball digne, ha d'esdevenir protagonista en la construcció del seu futur, i se li han de facilitar eines per fer-se un lloc en el món: formació, investigació, participació efectiva i treball estable.

Cal desenvolupar amb rapidesa tots els punts de l'Acord nacional de bases per a la reactivació econòmica amb protecció social que vam pactar Govern, sindicats i patronals. El manteniment i la seguretat dels llocs de treball ha de ser la prioritat de l'acord.

El sindicalisme de classe, més que mai, es compromet en la construcció d'una Catalunya digna, socialment justa, plural i solidària.

VISCA CATALUNYA I VISCA LA CLASSE OBRERA!

